

MISSIE LENSVELT

Lensvelt is een geëngageerd en eigenzinnig non-designmeubellabel en projectinrichter. Sinds haar oprichting in 1962 biedt Lensvelt architecten en interieurarchitecten de middelen om steeds betere interieurs te maken. Met innovatieve, authentieke, ergonomische, betaalbare, comfortabele, functionele en duurzame meubels met een kleine ‘twist’, wil Lensvelt bijdragen aan een nieuwe wereld die groener, beter en socialer is. Lensvelt is een overtuigd voorstander van lokaal geproduceerde goederen en gelooft sterk in de kracht van lokaal buurmanschap. Het onderscheidende label toonde tijdens de Salone del Mobile in Milaan uitgesproken en vaak prijswinnende presentaties. Hert meubellabel slaat een brug tussen de commerciële wereld en de meest innovatieve ontwerpers en opmerkelijke kunstenaars.

SALONE DEL MOBILE MILAAN 2016: SPACE ENCOUNTERS

Goede ontwerpen komen vaak tot stand uit pure ergernis, omdat iets lelijk is of slechts functioneert. Zo is ook de Boring Collection ontstaan, uit frustratie van het ambitieuze architectenbureau Space Encounters. Tijdens de recessie maakten vooral jonge architectenbureaus waaronder Space Encounters zelf, op basis van no cure no pay presentaties voor vastgoedeigenaren. Deze werden gebruikt om (kantoor) panden te verhuren. De nieuwe huurder ontving van de vastgoedeigenaar een incentive in de vorm van nieuwe vloeren, wanden, plafond en receptie. De huurder ging vervolgens zelf op zoek naar het meubilair voor de inrichting van zijn kantoren. Puur gedreven door de lage prijs ontstond een brij van fantasieloze meubels en een kakafonie van kleuren, vormen en materialen. Om een alternatief te bieden voor al die schreeuwelijke lelijkheid kwam Space Encounters in samenwerking met Lensvelt met een cool antwoord: de bescheiden Boring Collection is betaalbaar, esthetisch, van goede kwaliteit, dienstbaar aan het interieur. En grijs. Met het vernieuwende en eigenzinnige kantoorconcept wonnen Lensvelt en Saoco Encounters tijdens de Salone del Mobile een prestigieuze Milano Design Award, Best Concept 2016 met de Bo-

ring Collection. De presentatie van een Memphis-achtige kantoorstad van archetypische gestapelde bureaus, kasten, bureaustoelen, klokken en prullenbakken was grijs maar verre van boring. SALONE DEL MOBILE 2017: MAARTEN BAAS Op beurzen als de Salone del Mobile schreeuwt iedereen elk jaar weer om aandacht. Grote bedrijven doen dat met spectaculaire presentaties en jonge ontwerpers met vernieuwde ideeën. Zie mij, hoor mij, kijk naar mijn werk!, roept iedereen door elkaar.

Dit inspireerde Maarten Baas om de titel ‘May I have your attention, please?’ te gebruiken om de acht verschillende Maarten Baas 101 Chairs die hij voor Lensvelt had ontworpen te lanceren. Met de installatie waarin de unieke stoelen en tientallen roepstoeters waaruit verschillende fluisterende stemmen zijn te horen, wonnen Maarten Baas en Lensvelt de Milano Design Award, Best Concept 2017. Nog niet eerder won een bedrijf twee keer achtereen deze prestigieuze prijs. Nog niet eerder won een ontwerper twee maal de prijs. Beide is dat nu wel gelukt.

SALONE DEL MOBILE 2018: NOTHING NEW

Lensvelt ontwikkelt alleen nieuwe producten wanneer daartoe een noodzaak is. Dus alleen wanneer huidige meubels niet meer voldoen en verbeteringen gewenst zijn. Of wanneer er door veranderende activiteiten op de werkvloer andere behoeftes zijn ontstaan. Lensvelt ontwikkelt geen nieuwe producten omdat er een nieuwe Salone del Mobile in Milaan is. Want Lensvelt maakt geen mode. Lensvelt maakt duurzame, tijdloze ontwerpen. In die actuele context bedacht curator, ondernemer en publicist Anne van der Zwaag het concept voor Nothing New. Het is Lensvelts anti-statement tegen het steeds maar kopen van nieuwe spullen die we niet nodig hebben. Lensvelt hergebruikt het eigen meubilair door het tijdelijk terug te kopen via Marktplaats, Ebay en 1st Dibs. De huidige eigenaren krijgen de meubels na afloop weer terug. Daarnaast gebruikt het meubellabel meubels uit de eigen showroom en maakt zo de eigen tijdloze meubels opnieuw bruikbaar.

Museo Diocesano wordt gedurende de Salone del Mobile omgedoopt in Fondazione Lensvelt.

Hier laat het meubelmerk de ‘topgekochte’ iconen van zijn topdesigners zien: Studio Job, Richard Hutten, Marcel Wanders, Maarten Baas?, Donald Hooft, Piet Hein Eek, Maarten van Severen?, Bertjan Pot?, Atelier van Lieshout, Rick Minkes, Ineke Haris, en Gerrit Rietveld.

Salone del Mobile 2018

Nothing New

Fondazione Lensvelt presents:

NOTHING NEW: MAARTEN SPRUYT

Lensvelt vroeg Maarten Spruyt, een van de beste stylisten en tentoonstellingsvormgevers, om Nothing New vorm te geven. In een nooit eerder vertoond bewegend spektakel, als tegenhanger van de luide presentaties elders in de designstad, brengt hij alles en iedereen samen. Hij creëert een vervreemdende, beklemmende en confronterende omgeving die emoties oproept bij de zich soms ongemakkelijk voelende bezoekers. Spruyt brengt Lensvelts iconische ontwerpen en de door hem zelf geselecteerde autonome kunst- en fotowerken en installaties samen. Hierbij zoekt hij de grenzen op en zorgt ervoor dat er een spannende wisselwerking tussen beide disciplines ontstaat, een samenwerking die past bij de tijdsgeest. De interesse om te balanceren tussen waar het ene ophoudt en het andere begint, is kenmerkend voor het handschrift van de stylist.

Nothing new betekent voor Maarten Spruyt een terugblik op de jaren zestig en zeventig, een periode die parallelten vertoont met de politieke situatie en de snelle veranderingen in de wereld van nu. Nothing new dus. In die periode werd Lensvelt opgericht (1962). De galerij onder de zeven bogen van het Museo Diocesano transformeert Spruyt in een productielijn van een fabriek waar meubels aan de lopende band worden vervaardigd. Hij refereert aan de massaliteit van fabrieken maar ook aan anonieme, eenzaamheid oproepende kantooromgevingen. Hier passen de humorrijke foto’s van Isabelle Wenzel bedolven onder de ordners of half verdwenen in een archiefkast, en het werk van Marleen Sleewits die anonieme werk- en woonomgevingen en lege plekken zonder identiteit, zoals kantoren, hotels, en luchthavens gebruikt voor haar ruimtes. Plekken die ons verwarren en onze perceptie van de ruimte op z’n kop zetten. Spruyt trekt parallellen met de Britse kunstenaar en uitvinder Jim Whiting die in 1984 bekendheid kreeg toen hij kinetisch robotachtige figuren liet dansen in Herbie Hancock’s muziekvideo Rokit (en daarmee de allereerste MTV Video Music Award for Best Art Direction won). Die periode brengt Spruyt tot leven in de huidige tijd. Hierin tonen hedendaagse kunstenaars als Christiaan Zwanikken zijn op en neer bewegende kinetische en mechanische sculpturen die worden aangestuurd met behulp van

elektromotoren en computertechnologie. Er zijn tafels in beweging en stoelen die open en dicht klappen, als een knipoog naar een fabriek waar meubels worden getest om een kwaliteitsstempel te verkrijgen.

Spruyt snijdt ook maatschappelijke onderwerpen aan die te maken hebben met ontheemheid, dakloosheid, vluchtelingen, illegaliteit, thema’s waarmee hij een gevoelige snaar wil raken. Bij de entree staat een acteur als bedelaar. Je kunt doen alsof je hem niet ziet, je kunt je ongemakkelijk voelen. Het sluit aan bij The Invisible Man Project van Michiel Voet, waarin hij het verhaal vertelt over zijn vriendschap met de vluchteling Karim Ramtani. Op de binnenplaats kun je loungen in de Cane Divan en praten tegen Het Orakel van Atelier Van Lieshout, het bewegende robohoofd dat als spiegel van onze maatschappij fungeert. Ook oorlog en geweld spelen een rol: het verontrustende Shell Shock Syndrome, dat refereert aan een oorlogssyndroom, van Felix Burger staat naast de Military Table van Gerrit Rietveld.

Zo zet Maarten Spruyt bestaande werken in een nieuw daglicht en laat hij een nieuw beeld zien dat tot nadenken stemt. Nothing new en everything new.

Bekende kunstenaars die je zelden ziet op een designbeurs als in Milaan, stelden belangeloos autonoom werk beschikbaar: Joep van Lieshout, Felix Burger, Christiaan Zwanniken, Michel Voet, Marleen Sleeuwits, Isabelle Wenzel, Kevin Power en Freudenthal Verhagen.

DE LOCATIE:

Museo Diocesano, gevestigd in het voormalige 13e eeuwse Benedictijnerklooster van St. Apollonia, heet tijdelijk Fondazione Lensvelt. Het gerestaureerde gebouw met een bogengalerij toont kunstvoorwerpen zoals houten sculpturen en beeldhouwwerken, ornamenten, zilverwerk en heilige objecten uit inmiddels gesloten Venetiaanse kerken en kloosters. De enorme doeken van bekende schilders als Tintoretto, Luca Giordano en Giannantonio Pellegrini, krijgen gedurende de Salone del Mobile gezelschap van designiconen en autonome moderne kunst en fotografie onder de zeven arcades rondom de binnenplaats.

01.DE AVL CLOUD TABLE

is alles wat een traditionele tafel niet is. Ook het uiterlijk heeft niets van een normale tafel: de AVL Cloud Table is niet vierkant, niet plat en heeft ook geen vier poten. Deze tafel lijkt op een verzameling wolken, ballen of lucht, die mensen en ideeën samenbrengt. Atelier van Lieshout ontwierp de wolkentafel in 2012 als bartafel. De in polyester uitgevoerde wolk biedt een plek waar mensen samenkomen. De tafel symboliseert de vrijheid en vluchtigheid van wolken, en tevens de bevrijding van de kantoormedewerker.

02.AVL SPIDER CHAIR

Lensvelt had in 2016 nog geen stapelbare houten stoel. De in Milaan gepresenteerde AVL Spider Chair samen met Atelier van Lieshout, vinden ze nog niet vernieuwend genoeg. Vier jaar lang ontwikkelen Joep van Lieshout en Hans Lensvelt de stoel verder, totdat er in 2016 een recht en robuust exemplaar is dat zowel het Lensvelt- als het Atelier Van Lieshout-dna draagt.

03.AVL WORKBENCH

In 1995 ontwierp Atelier van Lieshout de AVL Workbench. Een sobere, robuuste tafel gemaakt van 100% polyester. De ruw afgewerkte poten in combinatie met een contrasterend spiegelglad tafelblad zijn zoals een tafel hoort te zijn. De tafel wordt geproduceerd in verscheidene maten en kleuren en is geschikt voor elk kantoor of ontvangstruimte waar kleur en functionaliteit een grote rol spelen.

04.ALV LAZY MODERNIST

Joep van Lieshout vindt een oude Chinese Lazy Boy op straat bij het Rotterdamse huisvuil. Hij verwijdert de stoffering en voorziet het frame van nieuw schuim. De stoel lijkt ontsnapt uit de cockpit van een spaceship. Hans Lensvelt is toevallig in de buurt van het atelier, gaat op het schuim zitten, zakt er doorheen maar is meteen verkocht. Een nieuwe stoel in de collectie van Lensvelt is geboren. Op 20 juli 2017 interviewt journalist Jeroen Junte Joep van Lieshout en Carlijn Kingma in de serie ‘May I Have Your Attention, Please?’ bij Lensvelt in Amsterdam. De opmerkelijke Lazy Modernist wordt geïntroduceerd. Gestoffeerd,

voorzien van mobiele elementen en een pook om in de relaxstand te raken. En uiteraard doorzit-proof.

AVL TORTURE CHAIR is de interpretatie van de voor verzekeraar Interpolis ontwikkelde AVL Office Chair. Deze stoel lijkt op een bijzondere tandartsstoel, maar is speciaal bedacht voor een excentrieke, kunstminnende huisarts in Maastricht.

05.PHE MADE IN THE WORKSHOP OFFICE

CHAIR van Piet Hein Eek uit 2012. Het materiaal en de techniek die gebruikt zijn voor de constructie zijn exact hetzelfde als die van de Made in the Workshop Stackable Chair. Ook hier zijn de buizen van het vierkante gedeelte aan elkaar gelast en zijn de hoeken zichtbaar gelaten. De achterzijde is extra opvallend vanwege een subtiel decoratief element: een schroef met een ronde, platte achterkant waarmee de zitting is vastgemaakt. De gestoffeerde Office Chair is uitgerust met een mechanisme onder de stoel om de hoogte aan te passen en is een perfecte werkstoel en vergaderstoel.

06.PH1 BARSTOOL VAN RONALD HOOFT

werd in 2007 ontworpen voor met name restaurants en hotels. De draaibare barkruk met hoog zitcomfort werd meteen een veelgevraagde barkruk in toprestaurants. De zitting en rug zijn bekleed met robuust Tribe-leer (afkomstig van een West-Europese stier). Het onderstel bestaat uit een kruisvoet en een kolom van transparant gelakt staal.

07.NO IDEA is een ontwerp van Lensvelt en bestaat uit losse elementen en opmerkelijke 135 centimeter hoge rug- en zijwanden. Een herkenbaar ontwerp met een pure en ingetogen vormgeving. Deze serie zitmeubels bestaat uit drie banken en een clubfauteuil die in allerlei opstellingen zijn te plaatsen.

08.BORING TOWER VAN SPACE ENCOUNTERS

is de complete Boring Collection gevat in een

Memphis-achtige kantoorstad van archetypische gestapelde bureaus, kasten, bureaustoelen, klokken en prullenbakken. Dit gebouw verrees net als de Memphisbeweging in Italië, maar dan 25 jaar later. Tijdens de Salone del Mobile in 2016 won het concept van Lensvelt en Space Encounters een Milano Design Award, Best Concept 2016.

09.BUCKET CHAIR

Er was behoefte aan een nieuwe, onderscheidende stoel met armleuningen. Een stoel met dezelfde ontwerptaal als de elegante, stapelbare en lichtgewicht bestseller: This-Chair, die Hutten in 2004 samen met Lensvelt ontwikkelde. Het werd de Bucket Chair, Richard Huttens meest recente stoel voor Lensvelt uit 2018 als welkome aanvulling op Huttens stoelenfamilie in de collectie van Lensvelt.

De Bucket Chair is een instant klassieker met de bekende typologie: het kuipje. Maar dan met een nieuwe verschijningsvorm en productieproces. Hiervoor hebben Lensvelt en Hutten uitgebreid onderzoek gedaan naar ergonomie en comfort. Ze vonden uiteindelijk een kunststof met het comfort van een gestoffeerde stoel. De combinatie van dit materiaal en de positionering van de montagepunten, zorgt ervoor dat de schaal beweegt ten opzichte van het frame. Dat maakt de stoel vernuftig, esthetisch, flexibel, elegant, functioneel, betaalbaar, circulair en extreem comfortabel.

10.MILITARY TABLE

In het jaar dat De Stijl honderd jaar bestaat (2017), starten Rietveld Originals en Lensvelt een bijzondere samenwerking: Lensvelt wordt exclusief distributeur van de Militaire meubelserie van Gerrit Rietveld voor de zakelijke markt. De bekende kunstbeweging De Stijl werd in 1917 opgericht door Theo van Doesburg, Piet Mondriaan en Bart van der Leck. Meubelmaker en architect Gerrit Rietveld sloot zich al snel aan bij deze beweging. Rietveld maakte de idealen van De Stijl ruimtelijk zichtbaar. In 1923 kleurde hij zijn leunstoel rood en blauw. Niet veel later bouwde hij het beroemde Rietveld Schröderhuis en ontwierp hij voor het Katholieke Militair Tehuis in Utrecht een serie meubels. Hierbij maakte Rietveld voor de houtverbindingen voor het eerst gebruik van bouten en moeren in plaats van houten deuvels. De Military Table is stevig, robuust en kenmerkt zich door het gebruik van dwarsliggers en contrastkleuren.

11.JOB CABINET

Job Cabinet van Studio Job uit 2011 heeft de “oervorm” of het archetypen van de klassieke stalen opbergkast. Maar deze kast heeft een opmerkelijke twist. In het ingenieuze slot, dat volledig zichtbaar is gelaten aan de binnenkant van de kastdeur, steekt een gigantische sleutel die bijna sprookjesachtig aandoet en daardoor een opvallend contrast vormt met het strakke uiterlijk van de kast. Job Cabinet heeft zes planken, waarvan er vier slechts de helft van de diepte van de kast beslaan. De kast is er ook met een garderobe set (zonder kledinghangers) en eveneens vier ondiepe en twee diepe planken.

12.FOREST FOR THE TREES

Een decoratieve kapstok van Ineke Hans, in 2005 gemaakt uit een platte metalen plaat. Met behulp van een laser worden de onderdelen uit deze plaat gesneden. De takken worden omgevouwen, de twee boomdelen in elkaar geschoven en vervolgens wordt de kapstok gelakt. Forest for the trees kan als alleenstaande boom of als ‘bos’ dienst doen.

13.STUDIO 2 DUO TAFEL

Marcel Wanders ontwierp deze royale werkplek voor twee personen in 2002. De tafel heeft hoekige en ronde vormen die harmonieus naast elkaar bestaan. De werkplek is flexibel: instelbaar, verstelbaar, met extra’s als diverse kabelgoten, scheidingswandjes en gekoppelde opstellingen voor meerdere personen. Zo kan de perfecte werkplek worden gecreëerd voor elke unieke situatie.

14.TRIBUS TAFEL

van Rick Minkes uit 2017 is een inklapbaar driepotige ronde tafel. Het tafelblad kan in HPLworden uitgevoerd, in melamine of hout gefineerd, met een frame in de kleur wit, zwart of de Studio Jobkleuren. Handige tafeltjes die weinig opberg ruimte nodig hebben dankzij het kantelmechanisme en het driepotige frame.

15.CANE DIVAN

De Finse gerenommeerde interieurontwerper Simo Heikkilä gaf samen met zijn vriend ontwerper Maarten Van Severen, workshops aan de University of Industrial Arts in Helsinki. In het atelier van Maarten Van Severen zag Hans Lensvelt in

1990 de Cane Divan voor het eerst. Het was liefde op het eerste gezicht. Niet zozeer vanwege het vernieuwende van deze chaise longue maar vanwege de combinatie van materialen: het warme rotan met het industriële roestvrij stalen frame en de unieke, elegante compositie. Lensvelt: ‘Cane Divan is de meest fraaie en meest comfortabele chaise longue die ik ken.’ De klassieker die niets aan actualiteit heeft ingeboet wordt opnieuw uitgegeven door Lensvelt en werd in 2015 tijdens de Salone del Mobile gepresenteerd.

16.NO SIGN OF DESIGN CHAIR EN TABLE

Een van Nederlands’ internationaal meest succesvolle ontwerpers Richard Hutten lanceerde de No Sign Of Design in 1989. Het was onderdeel van zijn eindexamenwerk aan de Design Academy in Eindhoven. De serie meubels is een anti-designstatement tegen de decoratiezucht van Bořek Šipek en andere postmodernisten die het Nederlandse meubel begin jaren negentig domineerden. Met No Sign of Design keerde Hutten radicaal terug naar de essentie van vorm, zoals Rietveld eerder ook had gedaan. Het produceren en uitbrengen van deze iconen was al jarenlang een wens van Hans Lensvelt vanwege de eenvoud en sobere no-nonsense-stijl. Sinds 2014? is de No Sign Of Designserie opgenomen in de collectie.

17.STEALTH CABINET

Architect Wiel Arets heeft een voorkeur voor eenvoudige en abstracte ontwerpen en de kleuren zwart en wit. Hij ontwierp in 1996 het hoofdkantoor van Lensvelt en een jaar eerder dit ingenieuze ontwerp. Een ideale kast voor de projectmarkt. De kasten zijn samengesteld uit twee of meer identieke binnenkasten die per romp zijn af te sluiten. Deuren vallen buiten de romp, de sloten zijn in het bovenblad aangebracht. Stealth cabinet is enkelzijdig of dubbelzijdig te gebruiken. Dit is uniek in de projectmarkt. De kast is er in vier hoogtes zodat er twee tot vijf rijen ordners boven elkaar in passen, maar ook legborden en uittrekframes passen erin. De hoogste kasten worden vaak toegepast als geluiddempende scheidingswanden in grote ruimtes. In de schuifdeur en de achterwand kan namelijk een raster van gaten aangebracht worden met daarachter akoestisch materiaal. Een slim ontwerp dus, dit klassieke kabinet.

REBELSE BAR

Het museum biedt meer anti-statements. Naast Frame Magazine, dat een interviewprogramma met Nederlandse en internationale ontwerpers verzorgt, heeft Space Encounters een rebelse bar ontworpen.

'Bar Anne is een manifest, een radicaal statement tegen de gekkigheid van al die geldverspillende, alles behalve duurzame designbeurzen waarvan je je kunt afvragen wat het nut is', stelt Remi Versteeg, samen met Gijs Baks oprichter van het gelauwerde architectenbureau Space Encounters. 'Er is altijd weer die overdaad aan presentaties en producten en bezoekers moeten van hot naar her rennen om zoveel mogelijk te zien. Het hele fenomeen 'beurs' zou kritischer beschouwd kunnen worden', meent Space Encounters.

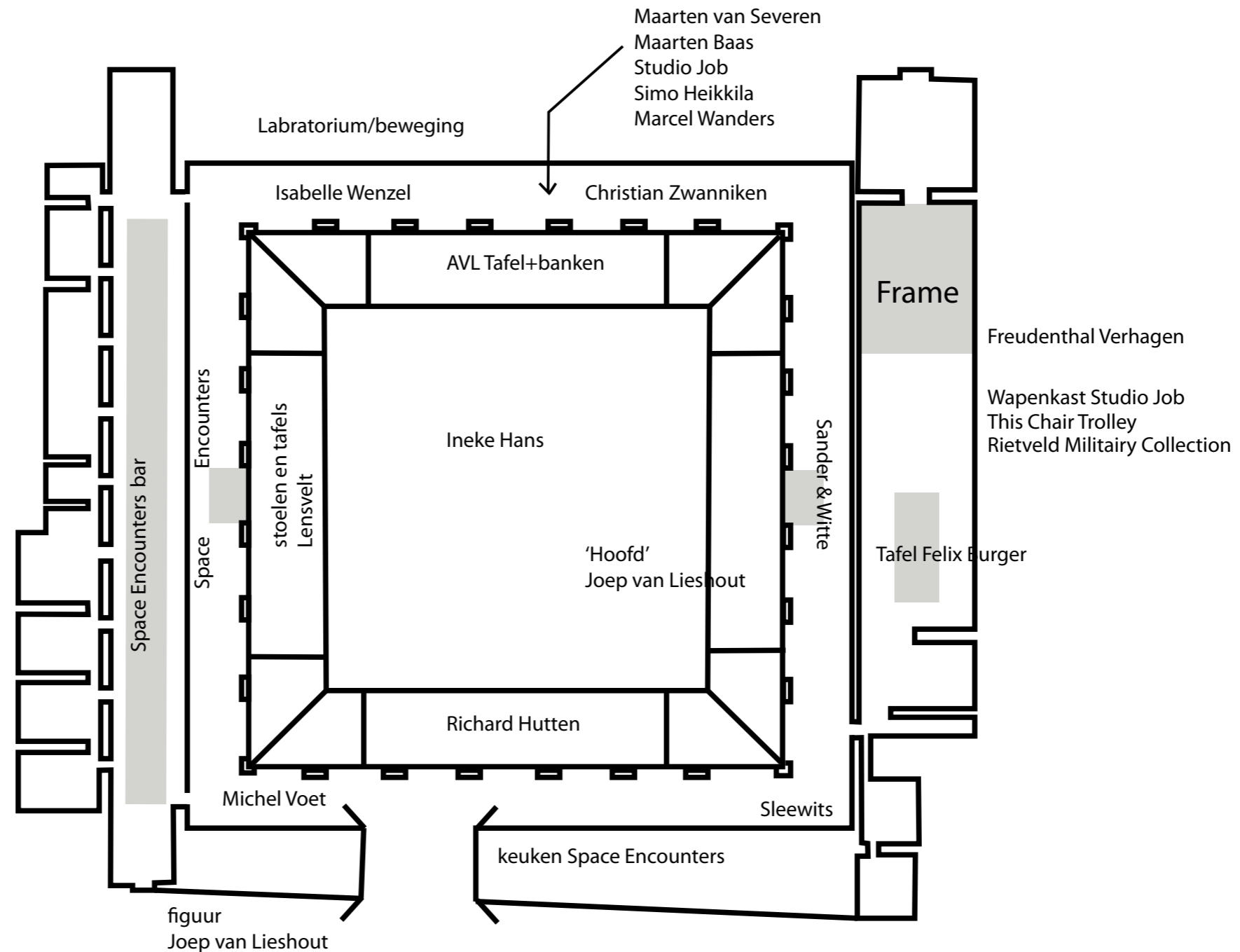
Waar kun je die kritische noot beter kraken dan in designmekka Milaan zelf? Tussen Zona Tortona en het centrum in het historische Museo Diocesano biedt Space Encounters een welkom alternatief: een bar met een geïntegreerde spectaculaire lichtinstallatie van Children of the Light. De bar is een 'usable exposition', een laagdrempelige relax hang out, experience, ontmoetings- en netwerkplek, creatieve hub en foodhal voor iedereen die behoefte heeft aan iets anders.

Curator, publicist en ondernemer Anne van der Zwaag selecteerde getalenteerde (opkomende) ontwerpers die iets maken dat het interieur van de bar ten goede komt: Rick Tegelaar, VANTOT, Mae Engelgeer, Klaas Kuiken, Dirk Vander Kooij, Jólán van der Wiel, Handmade Industrials, Jelle Mastenbroek, NIGHTSHOP, Sabine Marcelis, Brit van Nerven, Kranen/Gille, Fransje Gimbrère, Aart van Asseldonk, en uit België - Muller Van Severen.

Ook genereuze partners die zich thuis voelen bij dit concept: Acosorb en Qbiq, Gira, Heineken, Weltevrete, Tarkett, InventDesign en Carpet Sign doen mee aan dit weerbarstige Gesamtkunstwerk.

Fondazione Lensvelt & Nothing New, Frame magazine en Bar Anne, Museo Diocesano, Corso di Porta Ticinese, 95, Milaan, 17-22 april 2018.

Fondazione Lensvelt presents: Nothing New Exhibition Map

Salone del Mobile 2018
17-22 april